

РЕШЕНИЕ

№ 28006

гр. София, 22.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3888** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК, във връзка с чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл. 4 ал. 1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „ХОЛИКОН“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „С.“, [улица], представлявано от изпълнителен директор А. Х., чрез адв. Т. М. срещу Акт за прихващане и възстановяване (АПВ) № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г., издаден от началник отдел в отдел „Общински приходи“ - К. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта, в която не е отменена по реда на чл. 155 от ДОПК с Решение № СОА25-РД28-9 от 11.03.2025г. на кмета на Столична община, в която не са възстановени законни лихви върху възстановените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 18.02.2020г. до 15.10.2024г.

В сезиращата съда жалба е изложено, че с решението на кмета на Столична община е частично уважено искането на дружеството за възстановяване на дължимата лихва върху главницата подлежаща на възстановяване, като е уважено възстановяване на лихва за период от 15.10.2024г. до датата на окончателното плащане, въпреки че жалбоподателят е изискал да му бъде възстановена лихва от момента за плащане от „ХОЛИКОН“ ЕАД на недължимите суми за местни данъци и такси (МДТ) или алтернативно от датата на подаване на искането за възстановяване на недължимите суми - 18.02.2020г. до датата на окончателното плащане. Наведени са доводи, че след като с Акт за прихващане и възстановяване № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г. на „ХОЛИКОН“ ЕАД са възстановени недължимо платени главници по отменен

ревизионен акт (РА) № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г., то на дружеството се дължи връщане и на законната лихва. Твърди се, че при приложимост на нормата на нормата на чл. 129, ал. 6, изр. второ от ДОПК, законната лихва върху главницата се дължи, съобразно първоначалното искане за възстановяване от 18.02.2020г., а с решението само частично е уважено искането за възстановяване на дължимата лихва върху главницата подлежаща на възстановяване, като е уважено възстановяване на лихва за период от 15.10.2024г. до датата на окончателното плащане и следва да бъде възстановена и законната лихва за периода от 18.02.2020г. до 15.10.2024г. Моли съда да отмени частично Акт за прихващане и възстановяване № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г. в частта за лихвите като бъде възстановена законната лихва върху сумата от 95 379.55 (деветдесет и пет хиляди триста седемдесет и девет лева и петдесет и пет стотинки) за периода от 18.02.2020г. до 15.10.2024г.

По делото е приложен писмен отговор по жалбата от юрк. Л. А. – процесуален представител на кмета на Столична община, в която са развити доводи, че недължимо платената сума е платена не въз основа на акт на орган по приходите, а по инициатива на задълженото лице, поради което се приема, че сумата следва да се върне на жалбоподателя със законната лихва от деня, в който е следвало да бъде възстановена по реда на ал. 1 – ал. 4, а не за целия изтекъл период. Прието е, че в настоящият случай, това е денят на влизане в сила на Решение № 10924 от 15.10.2024г. по адм. дело № 4091/2024г. по описа на ВАС - 15.10.2024 г. и това е датата, считано от която следва да бъде начислена законната лихва по възстановената сума. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, както и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание - жалбоподателят „ХОЛИКОН“ ЕАД се представлява от адв. М. с приложено по делото пълномощно. Поддържа жалбата по изложени съображения в нея и моли съда да постанови решение, с което да я уважи. Претендира присъждане на сторените разноски по делото и адвокатско възнаграждение, като представя списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът – кметът на Столичната община редовно призован, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител.

По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за частична отмяна на Акт за прихващане и възстановяване № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г., като бъде възстановена законната лихва върху сумата от 95 379.55 за периода от 18.02.2020г. до от 15.10.2024г.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото по отделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

По делото не е спорно, а и от приложените доказателства се установява, че жалбоподателят „ХОЛИКОН“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 129, ал. 5 от ДОПК, е подал искане с вх. № СФД24-ТД26-7187 от 03.12.2024г. по описа на Столична община за възстановяване на недължимо платени суми по партида М1010_111116_22 и М1011_111116_22, надвнесени суми за данък недвижими имоти (ДНИ) и такса битови услуги (ТБО) за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г. Претендирана е и дължимата законна лихва, на основание чл. 129, ал.6, изр. първо от ДОПК от момента на получаване на сумата от общината, до цялостното ѝ възстановяване.

Претендираното от жалбоподателя искане е въз основа на Решение № 10924 от 15.10.2024г. на Върховния административен съд (ВАС) на Република България по адм. дело № 4091/2024г., с

което е отменен Ревизионен акт № СФР20- РД77-36 от 04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ в Столична община, който е бил потвърден с Решение № СОА20-РД28-30 от 07.08.2020г. на кмета на Столична община и потвърден с Решение № 7413 от 08.12.2021г., по адм.дело № 10887/2020г., по описа на Административен съд София-град, допълнено с Решение № 959 от 13.02.2024г. по същото дело, по отношение на установените задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г., ведно със съответните лихви за просрочие.

С оглед на правеното искане и в изпълнение на съдебното решение в 30-дневен срок от постъпване му, съгласно чл. 129, ал. 3 от ДОПК е издаден Акт за прихващане или възстановяване с № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г. В него е констатирано, че на 18.02.2020г. дружество „ХОЛИКОН“ ЕАД е подало искания за прихващане или възстановяване с вх. № [ЕГН] и с вх. № [ЕГН] на платени суми за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за недвижим поземлен имот с площ от 36 875 кв.м. с идентификатор 68134.8424.34 и недвижим поземлен имот с площ от 28 831 кв.м. с идентификатор 68134.8424.35, представляващи съответно УПИ 1-289022 и УПИ VI-289023, кв.7 в район „К.“, местност „Голямата локва-търговски парк С.“. Във връзка с подадените искания на основание чл. 129, ал. 2, т. 1 от ДОПК на дружеството е била възложена ревизия. С Ревизионен акт № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ в Столична община са били установени задълженията за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 01.01.2015г. - 31.12.2019г. Срещу ревизионния акт е била подадена жалба в частта на установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за гореописаните имоти за периода 24.05.2017г. - 25.04.2019г. С Решение № 10924/15.10.2024г. на Върховния административен съд на Република България е отменил Ревизионен акт № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г. в частта на установените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г. и оставил в сила установените в останалата му част задължения. При издаване на процесното АПВ се взети предвид подадените от дружеството декларации по чл. 14 от ЗМДТ.

От административния орган били установените плащания на дружеството и констатации за партия М1010_111116_22, както следва :

- на 23.03.2017г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа и втора вноска за ДНИ за 2017г. в размер на 5 288.34 лв.

За периода 01.01.2017 г. до 31.05.2017г. дължимата сума за ДНИ е била в размер на 2 203.47 лв., а за периода 01.06.2017г. до 31.12.2017г., съгласно решението на ВАС задълженията за ДНИ са недължими и платената сума в размер на 3084.87 лв., подлежи на възстановяване.

- на 26.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] и платежно нареждане № [ЕГН] от 26.03.2019г. са били платени задължения за първа и втора вноска за ДНИ за 2018г. в размер на 5 566.67 лв., лихва 319.31 лв.

Съгласно Решение №10924/15.10.2024г. на ВАС тези суми не са дължими и подлежат на възстановяване.

- на 26.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени частично задължения за първа вноска за ДНИ за 2019г. в размер на 1 134.07 лв.

За периода 01.05.2019г. - 30.06.2019г. дължимата сума за ДНИ е била в размер на 927.78 лв., а за периода 01.01.2019г. до 30.04.2019г. задълженията са недължими и остатъкът от платената сума в размер на 206.29 лв., подлежала на възстановяване.

- на 23.03.2017г. с платежно нареждане №[ЕГН] са били платени задължения за първа вноска ТБО за 2017г. в размер на 3 303.89 лева.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане №[ЕГН] са били платени задължения за втора

вноска за ТБО за 2017г. в размер на 3 303.89 лв. и лихва 582.77 лв., както и задължения за трета и четвърта вноска за ТБО за 2017г. в размер на 6 607.78 лв. и лихва в размер на 938.85 лв.

За периода 01.01.2017г. до 31.05.2017г. дължимата сума за ТБО е била в размер на 5 506.48 лв. и лихва в размер на 387.90 лева, а за периода 01.06.2017г. до 31.12.2017г. задълженията са недължими и платената сума в размер на 7 709.08 лв. и лихва в размер на 1133.72 лева подлежали на възстановяване.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа, втора, трета и четвърта вноска ТБО за 2018г. в размер на 29 688.89 лв. и лихва в размер на 1 841.12 лв., като съгласно решението на ВАС тези суми не са дължими и подлежат на възстановяване.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа вноска в размер на 4 750.22 лв. и частично за втора вноска в размер на 1 561. 42 лв. за ТБО за 2019г.

За периода 01.05.2019г. до 30.06.2019г. дължимата сума е била в размер на 3 166.82 лв., а за периода от 01.01.2019г. до 30.04.2019г., съгласно решението задълженията за ТБО са недължими и остатъкът в размер на 3 144.82 лв. подлежи на възстановяване.

Установените плащания на дружеството за партида M1011_11111в_22 са както следва:

- на 23.03.2017г. с платежно нареждане №[ЕГН] са били платени задължения за първа и втора вноска за ДНИ за 2017г. в размер на 4 134.72 лв.

За периода от 01.01.2017г. до 31.05.2017г. дължимата сума за ДНИ е била в размер на 1 722.80 лв., а за периода 01.06.2017г. - 31.12.2017г. задълженията за ДНИ са недължими и платената сума в размер на 2 411.92 лв. подлежи на възстановяване.

- на 26.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа и втора вноска за ДНИ за 2018г. в размер на 4 352.34 лв. и лихва 249.66 лв.

Съгласно Решение №10924 от 15.10.2024г. на ВАС тези суми не са дължими и подлежат на възстановяване.

- на 26.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа вноска за ДНИ за 2019г. в размер на 2 176.17 лв.

За периода от 01.05.2019г. до 30.06.2019г. дължимата сума за ДНИ е била в размер на 725.39 лв. като за периода 01.01.2019г. до 30.04.2019г. задълженията за ДНИ са недължими и остатъкът от платената сума в размер на 1 450.78 лв. подлежи на възстановяване.

- на 23.03.2017г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа вноска ТБО за 2017г. в размер на 2 656.25 лв.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за втора вноска за ТБО за 2017г. в размер на 2 656.25 лв. и лихва 468.53 лв. и за трета и четвърта вноска за ТБО за 2017 г. в размер на 5 312.49 лв. и лихва в размер на 754.82 лв. или общо платена главница за ТБО за 2017г. е била в размер на 10 624.99 лв. и лихва в размер на 1 223.35 лв.

За периода от 01.01.2017г. до 31.05.2017г. дължимата сума за ТБО е била в размер на 4 427.08 лв., лихва в размер на 311.86 лв., а за периода 01.06.2017г. - 31.12.2017г. съгласно решението задълженията за ТБО са недължими и платената сума в размер на 6 197.91 лв. и лихва в размер на 911.49 лв. подлежат на възстановяване.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа, втора, трета и четвърта вноска ТБО за 2018г. в общ размер на платена главница в размер на 23 212.49 лв. и лихва в размер на 1 439.49 лв.

Тези суми не са били дължими и подлежат на възстановяване.

- на 27.03.2019г. с платежно нареждане № [ЕГН] са били платени задължения за първа

вноска в размер на 3 714.00 лв. и частично втора вноска в размер на 1 220.70 лв. за ТБО за 2019г., или общо платена сума в размер на 4 934.70 лв.

За периода от 01.05.2019г. до 30.06.2019г. дължимата сума за ТБО е била в размер на 2 476.00 лв. като за периода 01.01.2019г. - 30.04.2019г., съгласно решението задълженията за ТБО са недължими и остатъкът от платената сума в размер на 2 458.70 лв. подлежи на възстановяване.

След изчисляване на плащанията на жалбоподателя за периода и съгласно решението на ВАС относно задълженията за ДНИ и ТБО, които са недължимо платени и събрани суми и подлежат на възстановяване, органът по приходите констатирал в АПВ, че за ДНИ сумата е 17 641.84 лева, а за ТБО – 77 737.71 лева, като в акта е посочено, че се възстановя сумата в общ размер на 95 379.55 лева (деветдесет и пет хиляди триста седемдесет и девет лева и 55 ст.). Акта е връчен на дружеството на 07.01.2025г. като на осн. чл. 152 и чл. 155 от ДОПК, с жалба подадена на 17.01.2025г. до Столична община, дружеството е оспорило по административен ред издадения на 27.12.2024г. АПВ, в частта в която административния орган не се е произнесъл по искането за връщане на законната лихва върху възстановените суми. В останалата част, с която е постановено възстановяване на сума в общ размер на 95 379.55 лева, недължимо платени, АПВ не е обжалван и е влязъл в сила.

При обжалването по административен ред горестоящият орган, в лицето на кмета на Столична Община, в качеството му на орган по чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ е приел, че: АПВ е издаден от оправомощени органи по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 – ал. 5 от ЗМДТ; при издаването му е била спазена предписаната от закона форма и съдържание, като не са били налице допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила и принципите на ДОПК; установената фактическа обстановка е подробно изложена в АПВ, но приел жалбата срещу АПВ за частично основателна, като констатирал, че органът по приходите, издал процесния АПВ не се е съобразил в пълнота с влязлото в сила Решение № 10924 от 15.10.2024г. по адм. дело № 5278/2021г. по описа на ВАС, като по този начин е нарушил императивната разпоредба на чл. 129, ал. 5 от ДОПК. В решението му е коментирано, че органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от предявяването пред него на влязъл в сила съдебен акт или административен акт да възстанови или прихване по реда на ал. 2, т. 2 изцяло посочените в акта суми, заедно с дължимата по ал. 6 лихва, когато с акта в полза на задълженото лице е признато правото на получаване на суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, такси, глоби, имуществени санкции, установени, събрани или наложени от органите по приходите, включително внесени по писмено указание или становище. В този случай, органът по приходите след представяне на административния или съдебния акт, е длъжен да възложи проверка на лицето и в 30-дневен срок от постъпване на искането да издаде акт за възстановяване или прихващане, като в същия срок следва да възстанови посочените в акта суми, заедно с дължимата лихва. Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната

лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на чл. 129 ДОПК. В решението си кмета на СО приел, че в процесният случай сумата в размер на 95 379.55 лева е внесена по инициатива на „ХОЛИКОН“ ЕАД, въз основа на декларираните от тях данни, а не въз основа на издадения Ревизионен акт № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г., поради което за определяне периода на дължимата лихва следвало да се вземе предвид разпоредбата на чл. 129, ал. 6, изр. второ от ДОПК, във връзка с ал. 5 от същия член, че сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – ал. 4. Административният орган в решението си посочил и, че Решението на ВАС е окончателно и влиза в сила в деня на постановяването му, а именно 15.10.2024г. като приел, че това е и датата, от която следва да бъде начислена законната лихва по възстановената сума до датата на окончателното ѝ изплащане. За констатираното в решението си, кмета на Столична община изменил Акт за прихващане или възстановяване № СФД24-ТД26-7187 от 03.12.2024г. издаден от П. Д. И. на длъжност „началник отдел“ в отдел „Общински приходи-К.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“, в качеството ѝ на орган по приходите към Столична общинска администрация, като указал на органа по приходите, че съгласно чл. 129, ал. 6, изр. второ от ДОПК за възстановените на дружеството суми с АПВ № СФД24-ТД26-7187 от 03.12.2024г., следва да се начисли и изплати законна лихва върху тях за периода от 15.10.2024г. до датата на окончателното плащане на всяка една от сумите. Решение № СОА25-РД28-9 от 11.03.2025г. на кмета на Столична община е връчено на жалбоподателя на 25.03.2025г., видно от приложеното известие за доставяне.

По делото са представени и приобщени писмените доказателства събрани в хода на производството по чл. 128 и сл. от ДОПК и представените от страните писмени доказателства в хода на съдебното производство. Прието е заключение на вещо лице С. И. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните и се кредитира от съда като обективна и компетентна. За поставените ѝ задачи, а именно в т.1. „Какъв е размерът на законната лихва върху сумата от 95 379.55 лева за периода от 18.02.2020г. до 14.10.2024г.?“ и в т. „2. Какъв е размерът на законната лихва върху сумата от 95 379.55 лева за периода от 20.03.2020г. до 14.10.2024г.؟“, вещото лице е изчислило, че размерът на законната лихва върху посочената сума за периода от 18.02.2020г. до 14.10.2024г. е общо 50 115.74 лв., а за периода от 20.03.2020г. до 14.10.2024г. общо 49 294.41 лв.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Решението на кмета на Столична община е връчено на 25.03.2025г., жалбата до съда е подадена на 04.04.2025г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който

се засягат неговите права и интереси, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Предвид представените по делото доказателства за заемана длъжност и правомощията на органа издал процесния АПВ – Заповед № СОА18-РД15-170 от 09.01.2018г. за П. Д. И., заемаща длъжността началник отдел в отдел „ОП – К.“ и Заповед № СОА23-РД09-2483 от 17.11.2023г. издадена от кмета на СО на осн. чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ, въз основа на които и конкретно функциите по длъжностната характеристика за извършване на ревизии и проверки, в това число да издава актове за прихващане или възстановяване, съдът приема за установено, че оспорения по делото АПВ е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С Решение № 10924 от 15.10.2024г. по адм. дело № 4091/2024г. по описа на ВАС, отменя Решение № 7413 от 08.12.2021г. по адм. дело № 10887/2020г. по описа на Административен съд София-град, допълнено с допълнително Решение № 959 от 13.02.2024г. по същото дело, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „ХОЛИКОН“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в Столична община, потвърден с решение № СОА20-РД28-30 от 07.08.2020г. на кмета на Столична община, по отношение на установените задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г., ведно със съответните лихви за просрочие, и вместо това постановява като отменя Ревизионен акт № СФР20-РД77-36 от 04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в Столична община, потвърден с решение № СОА20-РД28-30 от 07.08.2020г. на кмета на Столична община, по отношение на установените задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г., ведно със съответните лихви за просрочие, като оставя в сила решението в останалата му част. С ревизионния акт са били установени за периода 2015г. - 2019г. за ДНИ и ТБО, задължение в размер на 188 305.53 лева, внесена сума 180 283.79 лева и дължима сума 8 021.74 лева. С решението на върховния съд е прието, че не са отчетени настъпилите промени на предназначението на земята през процесните данъчни периоди, във връзка с действието на решение № ПО-13-001 от 22.02.2011г. и № ПО-13-002 от 22.02.2011г. на комисията по чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗОЗЗ за промяна предназначението на земеделска земя за неземеделски нужди на основание чл. 24, ал. 2 от ЗОЗЗ и чл. 41, ал. 1 от ППЗОЗЗ и поради това са определени неправилно задълженията на жалбоподателя за ДНИ и ТБО за процесния период и възстановяването или прихващането на платените суми от дружеството, описани по вид и размер в искания с вх. № [ЕГН] и вх. № [ЕГН], следва да бъде осъществено по реда на чл. 129, ал. 5 от ДОПК, чрез подаване на

ново искане. Съдът е постановил, че за посочените недвижими имоти, собственост на дружеството не се дължи данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г., поради което платените от „ХОЛИКОН“ ЕАД суми са получени без основание и следва да бъдат възстановени със лихвите за просрочие.

По силата на чл. 129, ал. 6, изр. първо от ДОПК, недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. Изречение второ на същата разпоредба гласи, че „в други случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4“.

В настоящия случай се установи, че дружеството е извършило плащания по партидата на имота М1010_1111в_22 за ДНИ, както следва: с платежно нареждане № [ЕГН] от 23.03.2017г. сумата в размер на 5 288.34 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] и № [ЕГН] от 26.03.2019г. сумата в размер на 5 566.67 лв. и лихва 319.31 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] от 26.03.2019г. сумата в размер на 1 134.07 лв. А за ТБО с платежно нареждане № [ЕГН] от 23.03.2017г. сума в размер на 3 303.89 лева; с платежно нареждане № [ЕГН] от 27.03.2019г. сума в размер на 3 303.89 лв. и лихва 582.77 лв., както и сума в размер на 6 607.78 лв. и лихва в размер на 938.85 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] сума в размер на 29 688.89 лв. и лихва в размер на 1 841.12 лв., както и суми в размер на 4 750.22 лв. и 1 561.42 лв.

Също така дружеството е извършило плащания по партидата на имота М1011_1111в_22 за ДНИ, както следва: с платежно нареждане № [ЕГН] от 23.03.2017г. сума в размер на 4 134.72 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] от 26.03.2019г. сума в размер на 4 352.34 лв. и лихва 249.66 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] от 26.03.2019г. сума в размер на 2 176.17 лв. А за ТБО с платежно нареждане № [ЕГН] от 23.03.2017г. сума в размер на 2 656.25 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] сума в размер на 2 656.25 лв. и лихва 468.53 лв., както и сума в размер на 5 312.49 лв. и лихва в размер на 754.82 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] от 27.03.2019г. главница в размер на 23 212.49 лв. и лихва в размер на 1 439.49 лв.; с платежно нареждане № [ЕГН] от 27.03.2019г. сума в размер на 4 934.70 лв., поради което в разглеждания случай (с оглед, че плащанията са извършени преди издаването на гореспоменатия РА по искания по чл. 129, ал. 1 от ДОПК с вх. № [ЕГН] от 18.02.2020г. и с вх. № [ЕГН] от 18.02.2020г. до р-н „К.“ за възстановяване и прихващане, представляващи неоснователно платени и начислени ДНИ и ТБО периода от 24.04.2017г. до 30.06.2019г.) на жалбоподателя се дължат претендираните лихви върху сумите недължимо внесените с платежни нареждания от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – ал. 4, на осн. чл. 129, ал. 6, изр. второ от ДОПК.

Съгласно нормата на чл. 129, ал. 6, изр. второ от ДОПК във вр. с ал. 1 и ал. 3 от

същият член, ако поискан за възстановяване данък не бъде възстановен в рамките на 30 дни от подаване на искането, то на дружеството данъкоплатец се дължи освен главницата и законна лихва за забавяне след този 30 дневен срок до окончателното изплащане на предявената главница.

С оглед на изложеното съдът приема, че на „ХОЛИКОН“ ЕАД следва да бъдат заплатени претендираните лихви върху сумите установени за възстановяване със същото АПВ по искане с вх. № [ЕГН] и с вх. № [ЕГН] от 18.02.2020г. от момента, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4, и правото на лихва в полза на дружеството възниква след изтичане на 30-дневния срок за произнасяне на органа, в процесният случай, считано от 20.03.2020г. до 14.10.2024г.

В същия смисъл е и константната практиката на касационната инстанция, обективизирана в Решение № 5050 от 11.05.2023г. по адм. дело № 10932/2022г. по описа на ВАС, Решение № 17150 от 16.12.2019г. по адм. дело № 6792/2019г. по описа на ВАС, Решение № 920 от 18.01.2012г. по адм. дело 4931/2011г. по описа на ВАС, Решение № 4468 от 22.04.2015г. по адм. дело № 7756/2014г. по описа на ВАС, Решение № 1595 от 19.02.2025г. по адм. дело № 12174/2024г. по описа на ВАС и др., с оглед на което и настоящата съдебна инстанция следва да се съобрази с постановеното в цитираните съдебни актове.

За пълнота на съдебното решение следва да бъде отбелязано и тълкуване от Съда на Европейския съюз в решение по дело C-565/11 и по-конкретно в т. 28: „Всъщност размерът на тази загуба (лихви във връзка с недължимо събран данък) зависи по-конкретно от това колко дълго е продължила невъзможността за използване на недължимо платената в нарушение на правото на Съюза сума и по принцип, обхваща периода между датата на недължимото плащане на въпросната такса и датата на нейното възстановяване“.

В обобщение на гореизложеното, съдът намира, че в оспорената част процесният Акт за прихващане или възстановяване следва да бъде отменен, и тъй като естеството на акта и оспорването по реда на чл. 129, във вр. с чл. 156 от ДОПК не предполага съдът да се произнесе по същество, както при оспорването на ревизионните актове, доколкото единствено органите по приходите (в конкретния случай на общинската администрация) биха могли да знаят дали има основания за прихващане или за възстановяване на конкретни суми на жалбоподателя. Доброволното плащане от страна на жалбоподателя на процесните суми, не им придава статус на правно дължими, и при установената липса на законово основание за тяхното внасяне, те следва да бъдат възстановени или прихванати и на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК, делото следва да се върне като преписка на орган по приходите в отдел „Общински приходи „К.“ при Столична Община, с указание за издаване на нов АПВ, с който на „ХОЛИКОН“ ЕАД да бъдат заплатени претендираните лихви върху сумите установени за възстановяване със същият Акт за прихващане или възстановяване по искане с вх. № СФД24-ТД26-7187 от

03.12.2024г. от момента, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – ал. 4, а именно от изтичане на 30-дневния срок от постъпване на исканията за възстановяване с вх. № [ЕГН] и с вх. № [ЕГН] от 18.02.2020г., т.е. от 20.03.2020г. до 14.10.2024г.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат сторените в производството разноски. Съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, същите са посочени в размер на 50.00 лв. държавна такса, 4 900.00 лв. адвокатски хонорар и 300.00 лв. депозит за възнаграждение на вещото лице. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар с оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатската работа. Материалният интерес по делото попада в разпоредбата чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 - при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. – 2 650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв., следователно полагащото се адвокатско възнаграждение в минимален размер е 4 593.55 лв. Предвид изложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебно-деловодни разноски, както следва: 4 593.55 лв. за адвокатско възнаграждение, 300 лв. за възнаграждение на вещото лице и 50.00 лв. за държавна такса, или разноски в общ размер 4 943.55 лв.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, III – отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ХОЛИКОН“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] Акт за прихващане и възстановяване № СФД24-ТД26-7187-1 от 27.12.2024г., издаден от началник отдел в отдел „Общински приходи“ - К. на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ към Столична община, потвърден с Решение № СОА25-РД28-9 от 11.03.2025г. на кмета на Столична община, **в частта**, в която не са възстановени законни лихви върху възстановените задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 20.03.2020г. до 14.10.2024г.

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган по приходите в отдел „Общински приходи – К.“ при Столична Община, с указание за издаване на нов Акт за прихващане или възстановяване, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ХОЛИКОН“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица], представлявано от изпълнителен директор А. Х. разноски в размер на 4 943.55 лв. (четири хиляди деветстотин четиридесет и три лева и петдесет и пет стотинки).

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.